kihutas. Hoostel oli enam aru peas, kui nende juhil. Öppind wiisil tahtsid naad wastupidada ja sammu käia, kui mäest alla läksid, aga Hantsu aru oli löpenud, ta tahtis alla ja ülesse ika üht wiisi, tuhat nelja jöita, et ta aga rohilise wangkre käte saaks. Et hobused juitsesid kui korstnad, et nende pölwed werised pekšetud olid, seda ta ei näinud. Oh tema waene ei teadnud, et kiusaja tema selja taha kaa oli wangkre peale istunud ja nüüd temale rahu ei annud, waid öiget silmapilku ootas, mil ta hobused kaa täieste sõgedaks pidi tegema: Head hobused, mis ial hobuse tapjate käes pole olnud, ei wäsi surmani oma toitjaid, kui need kaa ausad on, häda sees aitamast; aga kui ja armutumal sõgedal wiisil nendega ümberkäid, siis on kaa nendega keik otsas ja wõid nende läbi pea surma leida. — Olekšid need hobused seal möistnud, kuda Hantsuga lugu oli ja teadnud, et tüdruk, keda ta tagaajas tema prunt oli, neil oleks tema pärašt hale meel olnud ja olekšid ika weel ta sõgedust kannatanud. Aga naad waesed loomad on ju Jumalast ilma möistuseta loodud, sest et inimese möistus neid peab walitsema. Naad hakkasid wiimaks wene hooste kombel törkuma ja juba kiusaja nägi, et ta pea pidi wõitu saama. Hobused jäid seisma, kui Hants

pekšis, lükkasid tagasi, kui ta edasi tahtis, tantsisid ja löid tagant ülesse. Hobused sõgedad, Hants seda sõgedam. Hants ja hobused perud.

Korraga löi üks hobune Hantsu wastu rindu, wandudes kukkus ta maha, ja weel oli suu täis sajatamist, kui ratas üle tema pea läks ja pea puruks. Waenlane wõttis teda käte ja wiis teda alla. Hants ei näinud enam oma prunti, pidi nüüd ka kiwa ja wäänlit wedama, nagu hobune.

Inimesed ja weikšed, kellega temal enne tegemist oli, leinasid wääga tema pärašt, ja tema prunt nuttis silmad punaseks. Aga kuri waenlane ei tohi teda igaweste enesel pidada. Waid Hantsule öeldi, et, kui ta ükskord ühe hobuse tapja, kõwa südamega woorimehe ehk talupoja südant wõiks pöörda, nönda et naad ial enam hoostele liiga ei teeks, ega oma hingge mite enam kuradi käte nagu äramüüks, waid inimeste ja lojustega ümberkäiksid, kuda inimese kohus on — et Hants siis tulise wangkre eest pidi lahti, endise elu pölwe tagasi ja endise prunti naeseks saama. Seks antakse nüüd waese Hantsule wahel aega, jälle maa peale tulla. Ta tuleb iga kalli laupäätwa õhtu enne suuri pühi — nagu seesama õhtu, mis meie käes on — ja katsub siis seda meelepärandamise töö korda saata, kus pool ja

Eesti-ma rahwa Kalender 1861, lk. 34